

Formanden vil kunne omgøre en beslutning, der er truffet af nævnets sekretariat, om visitering af en konkret sag.

Koordinationsudvalget vil være afskåret fra at fastsætte retningslinjer for eller drøfte denne visitering til skriftlig nævnsbehandling, jf. nærmere ovenfor under § 56, stk. 1.

Som anført i de almindelige bemærkninger til forslaget foreslås det, at afgørelsen om behandling på skriftligt grundlag ikke skal kunne omgøres af det nævn, der behandler sagen, jf. dog nedenfor om den foreslåede bestemmelse i § 56, stk. 5.

Nævnet vil, hvis det i ganske særlige tilfælde måtte finde, at sagen ikke er tilstrækkeligt oplyst, kunne udsætte sagen med henblik på at anmode om fornyet afhøring af ansøgeren eller lignende, således at sagen kan færdigbehandles på skriftligt grundlag, ligesom nævnet – såfremt der er fremkommet nye oplysninger eller lignende, der taler herfor – vil kunne hjemvise sagen til Direktoratet for Udlændinge til ny behandling i 1. instans.

Den foreslåede bestemmelse omfatter følgende sager, idet det herved må understreges, at beslutningen om at henvise disse sagsgrupper til skriftlig behandling er fakultativ og forudsætter en konkret vurdering af den enkelte sags egnethed:

- 1) Sager, hvor klagen må anses for grundløs.
- 2) Sager, hvor der er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 2, men udlændingen påberåber sig at være omfattet af § 7, stk. 1 (statusændringssager).
- 3) Sager, der vedrører meddelelse af opholdstilladelse efter § 7, stk. 4, under henvisning til de i § 7, stk. 1 eller 2, nævnte betingelser.
- 4) Sager, der vedrører nægtelse af udstedelse af dansk rejsedokument for flygtninge eller inddragelse af et sådant rejsedokument.
- 5) Sager, der vedrører meddelelse af opholdstilladelse efter § 7 til indrejsende familiemedlemmer til en udlænding, der tidligere er meddelt opholdstilladelse efter § 7, og hvor der på grund af den familiemæssige tilknytning til den tidligere indrejste vil kunne blive tale om meddelelse af opholdstilladelse efter § 7 (konsekvensstatussager).
- 6) Sager, hvor forholdene i øvrigt taler for behandling på skriftligt grundlag.

Ad 1. Denne sagsgruppe omfatter sager, hvor klagen efter en samlet konkret vurdering af asylmotiv, omstændighederne ved indgivelse af ansøgning om asyl og indrejse og baggrundsoplysningerne i hjemlandet må anses for grundløs.

Visse sager, som Direktoratet for Udlændinge har visiteret til behandling efter åbenbart grundløs-proceduren, men hvor Dansk Flygtningehjælp har øn-

sket sagen afgjort med klageadgang til nævnet, vil således kunne henvises til skriftlig behandling.

Sager, hvor asylmotivet må anses for utroværdigt, vil dog ikke kunne henvises til skriftlig behandling. Tilsvarende vil sager, som Dansk Flygtningehjælp har ønsket behandlet i nævnet alene som følge af sagens principielle karakter, ikke kunne henvises til skriftlig behandling. Omvendt vil sager, hvor uenigheden mellem Dansk Flygtningehjælp og Direktoratet for Udlændinge skyldes, at der ikke har foreligget tilstrækkelige baggrundsoplysninger, kunne henvises til skriftlig behandling.

De sager, hvor Dansk Flygtningehjælp har erklæret sig uenig i, at sagen afgøres uden klageadgang til nævnet, kunne ved fremsendelsen til nævnet suppleres med nærmere oplysninger om baggrunden for uenigheden i åbenbart grundløs-proceduren med henblik på, at nævnet forlods kan behandle sådanne principielle sager af betydning for åbenbart grundløs-proceduren.

Ad 2. Denne gruppe omfatter statusændringssager.

Ad 3. Denne gruppe omfatter sager vedrørende meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 4, under henvisning til de i § 7, stk. 1 eller 2, nævnte betingelser. De sager, der vedrører meddelelse af opholdstilladelse under henvisning til de i § 7, stk. 4, nævnte tilknytningsmomenter til Danmark, er undtaget fra bestemmelsen, da denne sagskategori afgøres af nævnsformanden eller en af nævnsformændene alene, jf. § 53, stk. 4.

Spørgsmålet om, hvorvidt en ansøger, der opfylder de i § 7, stk. 4, nævnte tilknytningsmomenter, tillige opfylder betingelserne i § 7, stk. 1, (konventionsstatus) eller § 7, stk. 2, (de facto-status), vil således kunne henvises til skriftlig nævnsbehandling. Det bemærkes herved, at der i disse sager, hvor ansøger opholder sig i udlandet, højst kan blive tale om afhøring af den herboende reference, hvilket lige så vel kan ske ved en andens myndigheds foranstaltning.

Ad 4. Denne sagsgruppe vedrører spørgsmålet om nægtelse af udstedelse af dansk rejsedokument for flygtninge, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 3.

Ad 5. Denne sagsgruppe vedrører konsekvensstatussager.

Ad 6. Denne sagsgruppe omfatter sager, hvor forholdene i øvrigt taler for behandling på skriftligt grundlag. Der kan her være tale om sager, som efter karakteren af de asylretlige problemer og efter de troværdighedsproblemer, der rejses, uden retssikkerhedsmæssige betænkeligheder vil kunne henvises til skriftlig behandling.